

Article del president de la CCAPAC publicat a El Punt Avui: "No es pot jugar amb l'escola"

Dij, 27/10/2016 per Fundació Escola...

[Tria Escola Cristiana](#)

Josep Maria Romagosa, president de la CCAPAC

Fa uns mesos, amb motiu de la presentació de la iniciativa legislativa popular (ILP) encaminada a modificar la llei d'educació de Catalunya (LEC) i posar fi al sistema de concerts, i recentment, amb motiu de la qüestió de confiança al president de la Generalitat, el Parlament de Catalunya ha estat testimoni d'expressions desafortunades fruit d'un diagnòstic tan demagògic i catastrofista com fora de la realitat: "Tenim una doble xarxa amb uns centres privats concertats que s'emporten diners públics per pagar els privilegis d'uns quants"; "Caldria una revisió dels objectius dels concerts d'acord a un principi de subsidiarietat"; "Estem deixant la meitat de la població infantil en mans d'interessos privats que no són només de negoci, sinó ideològics i de control social amb l'excusa de l'inexistent dret dels pares a escollir centre"; "Amb el desplegament de la LEC s'han destinat fons públics a negocis educatius privats"; "L'educació pública és un bé preciós que no pot estar al servei de lògiques de beneficis, que no pot segregar per sexes i que no pot estar en mans de congregacions religioses".

Com a famílies que hem triat un model d'escola per a l'educació dels nostres fills i filles, ens entristeix i ens fa mal l'evident menyspreu a les nostres escoles i a les nostres comunitats educatives; un menyspreu que considerem fruit de velles obsessions anacròniques. Ja n'hi ha prou, de fomentar la confrontació i de voler eliminar els nostres drets; ja n'hi ha prou, de menystenir el treball, l'esforç i la dedicació de tantes persones implicades i compromeses amb l'educació; ja n'hi ha prou, d'utilitzar l'escola com a arma política de divisió.

No podem estar d'acord que només allò públic és bo, ni amb un paper subsidiari de les escoles d'iniciativa social que tant han aportat al desenvolupament de l'educació al nostre país i que, integrades en el Servei d'Educació de Catalunya, fruit del consens del Pacte Nacional per a l'Educació i de la LEC, contribueixen dia rere dia a bastir un model d'èxit reconegut per la seva pluralitat.

Robert Lucas, premi Nobel d'Economia, destaca: "Cal evitar monopolis i permetre que la lliure iniciativa social i privada pugui beneficiar-se del capital públic per competir i crear valor per a tots. M'encanta el sistema espanyol de subvencions a les escoles privades amb diner públic: amb aquestes s'obté un benefici social amb el suport de tots."

I ho estem fent amb un finançament clarament insuficient que obliga moltes famílies a realitzar autèntics esforços i equilibris per exercir el seu dret a triar escola, cosa que sense cap mena de dubte cal millorar per tal de contribuir a un sistema més just i equitatiu. Perquè els 365.000 nois i noies escolaritzats a la concertada són tan ciutadans com els 800.000 escolaritzats a la pública, i, d'acord amb la LEC, haurien de tenir un millor tracte en un sistema que aspira a universalitzar la gratuïtat de l'educació.

Frega el cinisme proposar diàleg i debat quan es pretén imposar ideològicament un model únic amb què, des d'un absolut control públic, s'albira la pretensió d'un adoctrinament uniformitzador, negant la pluralitat educativa. Com es pot aspirar a construir una societat plural si es pretén uniformitzar l'educació en nom de l'equitat i la igualtat d'oportunitats?

Es demana diàleg? D'acord, però mai des de l'agressió i la voluntat destructiva. Ens cal recuperar consensos i capacitat d'encontre, superar la dialèctica entre escola pública i concertada, centrar-nos tots junts en el progrés i el creixement del Servei d'Educació de Catalunya.

Article publicat al diari El Punt Avui (24/10/2016)